

Marosi Nagy Lajos

MIT MONDHATUNK A BAPTISTA SAJTÓ NAPJÁN?

Elhangzott Ócsán 2014. március 16-án, a baptista sajtó napján

M. // O. // B.
KÖNYVNYOMDA,
BUDAPEST, VII.,
HÁRSFA-UTCA 33

MOB, a magyarországi baptisták nyomdája

A sajtónap eredete

Bizonyára kevesen tudják, hogy miközben újdonságként olvashattuk a 2014-es Áhítat lapjain, hogy március 16. a baptista sajtó napja, akkor tulajdonképpen nem egy újításról van szó a sok közül, amelyet egyházunk kommunikációs osztálya vezetett be. Ez a gondolat még áldott emlékű *dr. Somogyi Imre* szövetségi elnöknek, a baptisták egykori kiemelkedő irodalmárának és sajtómunkásának a javaslata volt, és testvéreink éveken át megemlékeztek a sajtóról, amely nemcsak a politikát, nemcsak

a bulvárt képes szolgálni, hanem mint *keresztény sajtó* beáll az evangéliumhirdetés és krisztusi tanítások terjesztésének sokszínű lehetőségei közé. A márciusi dátum adott volt, mert 1895-ben ezen a napon, március 15-én jelent meg a *Béke hírnök* első száma. Erre kívántak emlékezni hitelődeink, és ebben a döntésben benne volt a hála is, hisz a 19. század lapindítását átjárta a szabadság iránti vágy, vagy éppen az afeletti öröm.

Nagyváradon a 2000-ben megtartott MABAVIT alkalmával hangzott el először az a definíció, hogy „elsősorban keresztények vagyunk, azután baptisták, de nem utolsósorban magyarok”. Magyarként tehát nem hallgathatom el azt a tényt sem, hogy március 15.-e *a magyar sajtó napja* is, arra emlékezve, hogy a negyvennyolcas márciusi ifjak követelése között a sajtószabadság is benne szerepelt, sőt ezen a napon nyomtatták ki *Landerer* és *Heckenast* pesti nyomdájában az első szabad magyar sajtóterméket: a Tizenkét pontot és a Nemzeti dalt. Fontos kérdés a sajtó ügye, ezt abból is láthatjuk, hogy a Tizenkét pont legelső követelése éppen a sajtószabadság biztosítása és a cenzúra eltörlése volt. *Petőfi* írta: „*Ma született a magyar szabadság, mert ma esett le a sajtórul a bilincs...*”

Bár a diktatúra éveiben is megemlékeztünk az iskolákban március 15-éről, de azokban az évtizedekben a sajtó nem volt szabad, és ez még inkább igaz volt az egyházi sajtóra.

A rendszerváltást követően, 1990 márciusa óta a magyar sajtó napját is megünnepeljük március 15-én, és ez idő tájt emlékezünk újra a baptista sajtóra is, amely a rendszerváltást követő években ismét szabad lehetett.

Nagyszerű gondolatnak tartom, hogy az ócsai testvérek ezen a délutánon lehetőséget teremtettek arra, hogy megemlékezzünk erről a missziós stratégiánk szempontjából is rendkívül fontos területről, a baptista sajtóról. Arra gondoltam, már csak fiataljaink okán is, hogy röviden egy kis sajtótörténet bemutatásával válaszolok fel a magyar baptista sajtó múltját, hogy ennek ismeretében értékelhesse ki-ki a mai sajtólehetőségeket, sajtó-állapotokat, figyelembe véve a kommunikáció területén azóta létrejött mérhetetlen jelentőségű technikai fejlődést is.

A sajtómunkások felelőssége

Tisztában vagyok azzal, hogy nem újságírók és főként nem egyházi újságírók előtt beszélek, mégis néhány fontos szempont szeretnék megemlíteni. Az ünnep alkalmával hadd idézzem nemzeti költőnk, *Petőfi Sándor* szavait, aki így ír: „*Nagy munkát vállal az magára, ki most kezébe lantot vesz*”. Vagyis az újságíró, a cikkíró, az írásos bizonyágtételt közlő személy *felelősséggel tartozik* minden szóért, minden betűért. Amíg a kimondott szó, amely egy adott pillanathoz kapcsolódik, elszáll, a nyomtatott sajtóban közölt írások rögzülnek, megmaradnak. Nemcsak az építő gondolatok, hanem az esetlegesen rosszul sikerült fordulatok, vagy éppen a később korrigálásra szoruló gondolatok is. Akik lapkészítéssel foglalkoztak már, tudják, hogy mielőtt

Egyes szám ára 24 fillér

IV. évfolyam **Budapest, 1927.** **6. szám**

<p>Előfizetési ár egy évre: Magyarországon 3 pengő, Amerikában 1 dollár, Ausztriában 5 schilling, Csehszlovákiában 25 cseh korona, Franciaországban 20 frank, Jugoszláviában 40 dinár, Németországban 3 márka, Olaszországban 15 lira, Romániában 140 lei.</p>	<p>Megjelenik évente tizszer.</p> <p>Emlékezzél meg Teremtődről, a te ifjúságodnak idején. Préd. 12, 3.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VIII., KISTEMPLOM-U. 12.</p> <p>Lapok ára és tagsági díj e címre küldendő: Tomi József, Kíspeszt, Ibolya ucca 1. szám. Postatakarékpénztári csekkzáml. nk száma 28.865.</p>
--	---	---

A Kürt (1927)

egy újság megjelenik, nemcsak a szerkesztő, vagy a tördelő foglalkozik a szöveggel, hanem a lektor és a korrektor is. Ám a bevezetőben emlegetett sajtószabadságért küzdők a cenzúra ellen küzdöttek. Olyan hatalmasságok ellen, akik saját szempontjuk szerint engedélyezték vagy tiltották a lapok megjelenését. A mai egyházi újságok szabadok, de egy cenzoruk ma is van: ez pedig az Isten igéje. Minden olyan írás megjelenhet, ami a Biblia tanításának nem mond ellent sem teológiai szempontból, sem pedig lelkületében, stílusában.

Milyen legyen a baptista sajtó?

Sokan teszik fel a kérdést nekem is, mi a véleményem a mai baptista sajtóról. Senki ne várjon tőlem konkrétumokat, annál inkább szempontokat. Legfőbb táplálékunk az Ige, de a baptista sajtónak is lelki tápláléknak kell lennie. A baptista lapokban olyan írásokat kell közölni, amelyek segítséget adnak az olvasóknak a lelki növekedésben. Legyenek összhangban a Szentírás szellemiségével. Eligazító és megvilágító cikkei nyújtsanak segítséget az olvasónak. Óvjanak, bátorítsanak a hitélet göröngyös útjain. Mutassanak a célra, amiért dolgozni, sőt áldozatot hozni is érdemes. Legyen alkalmas eszköz a kapcsolatteremtésre testvértől testvérig, szívtől szívig. Fontos, hogy megfelelő arányban legyenek benne a hírek, az információk, amelyek a kapcsolatteremtést munkálják, a kulturális cikkek, amelyek az olvasók szükséges tájékozottságát garantálják, és a hitbuzgalmi írások, amelyek a lelki növekedést segítik elő. De ha jó újságot szeretnénk szerkeszteni, akkor nagyon kell figyelni ezek helyes arányára! Lehet egy

írás talán érdekesség, de nem való egyházi lapba. Ma, amikor a média számos területén megkapjuk a más irányú ismereteket, meg kell szűrniük, mi illik egy baptista újságba.

Csopják Attila, a *Békehírnök* első szerkesztője, a magyar baptista irodalom megalapozója a *Békehírnök* 1933. évi 37. számának irodalmi mellékletében értekezik arról, miként ellensúlyozhatja a baptista sajtó a világi média tévnyitárait. Ennek a gondolatnak a nyomán írta meg cikkét a *Békehírnök* 100. évfordulóján *dr. Somogyi Barnabás* „Tiszta vizet, tiszta levegőt és tiszta irodalmat!” címmel, és ez akár jelszöként hangozhatna ma is, éppen a baptista sajtó napján.

Tekintsük át tehát, hogyan is alakult a baptista sajtó a kezdetek kezdetén!

Baptista sajtótermékeink 1892-1948 között

Bár a baptista sajtó napja a *Békehírnök* 1895-ös megjelenéséhez igazodik, mégsem a *Békehírnök* volt a legelső sajtótermékünk. A kornak megfelelően a legegyszerűbb keresztény otthonban is a családi Biblia mellett ott találjuk az almárium tetején a kalendáriumot is. Így történt, hogy *Csopják Attila* szerkesztésében már 1892-ben megjelent az első baptista szerkesztésű

V. ÉVFOLYAM. **TIMIȘOARA, 1937. November 15.** **22. SZÁM.**

Az Üdv Üzenete

VALLÁSOS IRÁNYU FOLYÓIRAT AZ ÜDVOSSÉGRE VÁGYÓK SZÁMÁRA
FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR KÁROLY

Az Üdv Üzenete (1937)

Published bi-monthly by THE HUNGARIAN BAPTIST CONFERENCE OF THE AMERICAN CONTINENT
Co-operating with the Greater Cleveland Baptist Association — SBC

A Kürt amerikai kiadása (1990)

kiadvány a Múlt, jelen, jövő nevet viselő baptista naptár, jellegzetes jelmondatával: „A múlt vissza nem hozható, a jelen meg nem állítható, a jövő ki nem kerülhető” amely a hitbuzgalmi írások mellett a szántó-vető embernek is adott jó tanácsokat, praktikus ismereteket.

Akkoriban nem egy kalendárium jelent meg, és nem csak az egyházak kiadásában, hiszen azt az akkori kormányzatok is támogatták. Érdekességként is említhető, hogy a Csopják Attila alapította naptár azonos tartalommal, a borító és cím megváltoztatásával sokféleképpen kívánt szólni a magyarság különböző rétegeihez. Említsünk néhány nevet: „Négy évszak”, „A magyar szántóvetők kincses kalendárium”, „Magyar családi képes naptár”, majd hosszú évtizedeken keresztül a Múlt, jelen, jövő „keresztény szellemű naptárként” jelent meg, amelyben az alapító nagy bölcsességgel helyezte el az evangélium magját. Sokan már akkor is kalendáriumnak nevezték, hiszen a naptár szó csak a nyelvújítás idején, 1787-ben született a latin eredetű „kalendárium” helyettesítésére.

Naptárunk egyre inkább magán hordozta az évkönyvek sajátosságait. A kiadvány igazi baptista jellegét azután dr. Somogyi Imre szerkesztése idején nyerte el. Csopják Attila mint alapító egészen haláláig, 1934-ig szerkesztette a kiadványt, amelyben nagy segítségére volt Steiner István, aki három éven át folytatta az elhunyt szerkesztő munkáját, majd Somogyi Imre testvér 1937-től a kiadvány betiltásáig, 1948-ig szerkesztette ezt az évente egyszer megjelenő baptista sajtóterméket.

Kellett egy hivatalos lap

A magyarországi baptista misszió szervezetté válása magával hozta a baptista sajtó megszervezésének igényét is. Az akkor még nemet és magyar nyelven egyaránt folytatott misszió képviselői a sajtó megerősödésében egyaránt érdekeltek voltak.

Meyer Henrik a német nyelvű misszió vezetője éppúgy, mint a magyar misszió előjárói, Udvarnoki András és Csopják Attila testvérek fontosnak látták egy rendszeresen megjelenő baptista lap létrehozását. Meyer német mintára Igazság Tanújának nevezte az induló lapot, amelyet már 1894-ben sürgetett. Az elismert baptisták, *Békehírnök* címmel 1895. március 15-én jelentették meg a lapjuk első példányát. Az első lapszám 500 példányban jelent meg, 1944-ben, a lap 50. jubileumi évében rekordot döntött a megrendelők száma. Hetenként kézbesítették a *Békehírnököt* mintegy 5200 példányban a bécsi döntés következtében nagyobb kiterjedésű országban.

Hogy mit jelentett a *Békehírnök* hosszú évtizedeken át a baptista hívőknek, azt Szebeni Olivér egyháztörténész testvér gondolatai adják vissza talán a leghitelesebben. „Nem szólt a világbölcsek stílusában, hangvételét a gyermekekhez szabta. Lapunk úgy nevelt, mint a szerető szülő: intőleg is vigasztalt, szeretettel is fenyített. Irányt szabott az útkeresőknek és bevilágította a homályt, mint a fáklya. Tekintélyt adott az a határozottság, amelyet

Múlt, jelen, jövő (1924)

évtizedek viharaiiban, válságos pillanataiban és történelmi útkereszteződéseiben képviselt.”

A baptista nyomda

A sajtóvasárnapon fontosnak tartom megemlékezni arról, hogy a baptistáknak volt saját nyomdájuk. A baptista nyomda, bár adót fizető vállalkozás volt, elsősorban mégsem üzleti érdekeket szolgált. Legfontosabb célkitűzése az erkölcsi haszon, az evangélium terjesztésének szolgálata volt. A magyarországi baptisták nyomdáját 1910-ben indították el azzal, hogy a Hársfa utca 33. alatti épületben létrehozott nyomda részére megvásároltak egy gyorsajót, egy tégelysajót, egy papírvágó gépet és a munkához nélkülözhetetlen betűkészletet. A nyomda létrehozásának fő mozgóatí a szabad baptisták voltak, a nyomda vezetője a Wesselényi utcai *Welker József* volt, aki emlékiratában arról beszél, hogy a nyomdát a magyarországi öszsbaptisták szolgálatába kívánták állítani és a nyomdai bizottságba mindkét szövetség képviselőit bevonták. A nyomda történetének bemutatására itt nem vállalkozhatok, de egyet azonban megállapíthatunk, hogy a nyomda 1910 és 1927 közötti működése alatt számos kiadványt megjelenését biztosította. A baptista nyomdában készült 1910-től az *Igazság Tanúja* és a *Békehírnök*, az *Olvasd!*, a *Vasárnapi Tanító*, a *Hajnalcsillag*, a *Múlt, jelen, jövő* keresztény szellemű naptár, az *Evangéliumi karénekek*, és számos könyv, köztük is kiemelkedik *Dohányos János: Hol van megírva?* című bibliai segédkönyve, a *Spurgeon* prédikációit tartalmazó *Harmatgyöngyök*, valamint számos füzet és traktátus.

Evangéliumhirdető röpirat

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a korabeli baptista testvérek milyen lényegesnek tartották az iratmissziót. Csak említés szintjén szólok az *Olvasd!* című négyoldalas kis röpiratról, amelyet egy-egy üdvösségre irányító gondolattal adtak ki Steiner István szerkesztésében. A kiadványt, amíg 1910–1927 között a baptista nyomda működött, a Hársfa utcában nyomtatták, majd dr. Somogyi Imre mint a Vallásos Iratokat Terjesztő Társulat ügyvezetőjének javaslatára a *Békehírnök* mellékleteként egészen 1940-ig kiadták. A missziós lendületet mi sem példázza jobban, mint azok az adatok, amelyek arról számoltak be, hogy csupán 1912-ben 168 000 darabot adtak az olvasók kezébe.

Az ifjúság lapja

A baptista sajtószabadság egyik legvirágzóbb és leg-színvonalasabb sajtóterméke volt a Somogyi Imre által szerkesztett folyóirat, a *Kürt*. Ez a lap a baptista fiatalok szövetségének lapja volt. Szerkesztőjét nem kötötték azok a jellemzők, amelyeket a korábbi baptista sajtótermékek magukon viseltek, vagyis a jó szándékú amatőrizmust. A korábbi sajtótermékek szerkesztőit elhívatott és elszánt törekvés jellemezte, de A Kürt

Olvasd (1937)

ennél többet nyújtott. Megtartva és átvéve ezt az egyszerű, de annál értékesebb igyekezetet, kiegészült a témák és a formák változatosságával, ami a tehetséges szerkesztő érdeme volt. Állandó rovatok, széles körű kitekintés, irodalmi ihletettség egyaránt jellemző volt a lapra. 1924 és 1944 között jelent meg a baptista ifjúság lapja, amelynek a hitelessége, modernsége, szerkesztési módja országosan is elismert volt. 1944-ben a Múcsarnokban tartott szaksajtó kiállításon dicsérő oklevelet kapott.

A gyermekek sajtója

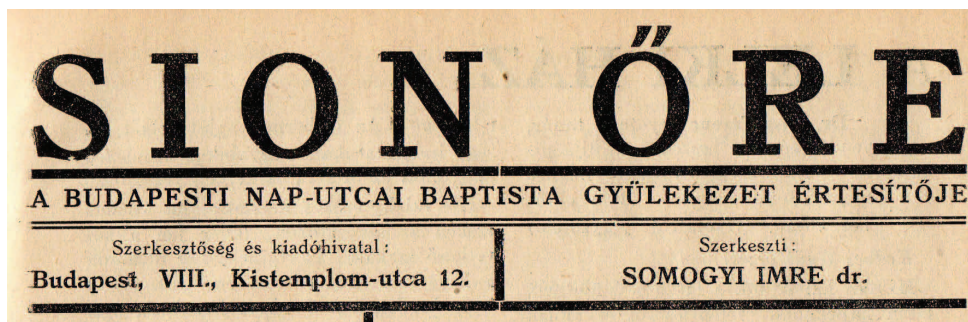
Érdemes még megemlíteni a gyermekek lapját, az 1897-ben alapított *Hajnalcsillagot* is, amelynek szerkesztését *Balogh Lajos*, *Nagy Pál* majd *Mészáros Sándor* lelképászorok végezték. A hetvenes-nyolcavas évek *Békehírnökeiben* hasonló fejléccel gyermekrovat működött főként gyermekeknek szánt írásokkal.

A Békehírnök helyett

A második világháború idején a baptista sajtó is szünetelt, majd a háborút követően 1945 szeptemberében *Lelki élet* címmel jelent meg a *Békehírnököt* felváltandó a közösségi lapunk. Először a *Baptista Vallásfelekezet Missziói Tájékoztatója* címet viselte, majd később a *Baptista Vallásfelekezet Hivatalos Lapjaként* jelent meg. Szerkesztője dr. Somogyi Imre volt, így a nyilasok által betiltott *Kürt* szerkesztési és tartalmi színvonala folytatódhatott ebben a rövid életű lapban. Ahogy erősödött politikai téren a kommunista térnyerés, úgy nehezedett a szerkesztés munkája is.

Békehírnök (1933)

Sion Óre (Nap utca)

Mielőtt nyomtatásra került a lap, be kellett mutatni az illetékes hatóságoknak, vagyis totális cenzúra uralkodott. Az utolsó évben már Sztálin- és Rákosi- idézeteket is találhatunk a lapszámokban. Ne ítélje el senki a szerkesztőt és ne vádolja megalkuvással. Egy ideig ez volt a kiadványok evangéliumi tartalmának az ára. Röviddel ezután, 1950-ben papírhiányra való hivatkozással betiltották a lap megjelenését.

Ezt követően a hírhedt ötvenes éves egyházüldöző politikája csúcspontot ért el, és nyomtatott sajtója sem lehetett a baptistáknak. Ezek voltak azok az évek, amikor még az írógépeket is nyilvántartásba vették, és néhányindigós sokszorosítás is bűncselekménynek számított.

Újra élt a Békehírnök

1956 levert forradalma azonban megtette jótékony hatását. 1957 augusztusában ismét megindulhatott, havonta kétszeri megjelenéssel az új *Békehírnök*, Nagy József szerkesztésével. Az újraindulás nagy örömet jelentett a testvériség között, de a cenzúrától a puha diktatúrában sem szabadulhatott meg lapunk. Az időközben megalakult Szabadegyházak Tanácsához tartozó kisebb egyházak híreivel is találkozhatunk a lap hasábjain, és ők is megvásárolták a *Békehírnököt*. Ez okozta, hogy a 70-es években, Győri Kornél szerkesztése idején a lap életében minden idők legnagyobb példányszámát érte el, heti 5800 példányt. Csak a történelmi hűség kedvéért említem meg, hogy a lapszámok impresszumában olvasható, főszerkesztői címben tetszelgő *Palotay Sándor*, mint cenzor kötődött a laphoz, és önelégült hatalmaskodásával természetesen nehezítette a valóságos szerkesztők, dr. Nagy József, *Gerzsenyi Sándor*, Győri Kornél munkáját. 1970-től kezdődően hetilappá alakult a *Békehírnök*, és a mérete is A/4-ről A/3-ra növekedett.

A rendszerváltást követően előbb Gerzsenyi Sándor, majd 1992-től *Kőrösi László Imre* szerkesztő állt a *Békehírnök* élén. Új tervek, új gondolatok uralták a lap szerkesztőségét. Nemcsak a politikai változások, hanem a technika fejlődése is befolyásolta a lap és tulajdonképpen az egész baptista sajtó munkáját. Szabadon szerkesztett már Gerzsenyi Sándor is, mivel a cenzor „áldásos” munkásságát a halál szakította félbe, és utódja már

A sajtómunka felelősséggel jár

„Nagy munkát vállal az magára, ki most kezébe lantot vesz”

(Petőfi Sándor)

az ÁEH megszűnésével nem volt. A *Békehírnök* 1992. évi utolsó számának utolsó oldalán tárta fel a szerkesztő a terveket. A lap szerkesztése számítógépen történt és a formátuma ismét A/4-es lett. Így jelent meg hetenként 8 oldalon, a testvériség örömeire. 1994-től a volt ócsai lelkipásztort *Kolozs Nagy János* váltotta a szerkesztői székben, aki 1997-ig szerkesztette a *Békehírnököt*. A lapban megjelenő képek is egyre élvezhetőbbek lettek, a korábbi magasnyomású nyomdatechnikát felváltó ofset nyomtatás hatására.

A sajtószabadság gyümölcsei egyházunkban

A rendszerváltás valóságosan is a sajtószabadságot hozta magával, nemcsak az újonnan született, sokszor kérésre születő világi lapok áradata lepte el az újságos standokat, hanem megjelentek a réteglapok, mint az 1990-ben *Háló Gyula* által alapított *Életjel*, amely az ifjúság lapja volt, vagy a *Fárosz*, amely egy alapítvány lapjaként indult, és a *Lelkésztájékoztató* utódjaként elindult *Szolgasági*, hanem számos gyülekezeti lap látott napvilágot. Gerzsenyi Sándor testvér, a *Békehírnök* akkori szerkesztője még 1990-ben házi újságíró tanfolyamot szervezett. Szombatoként megtelt az Aradi utcai székház tanácsterme lelkes fiatalokkal, akik örömmel sajátították el az újságírás és szerkesztés alapelemeit és praktikáit. A hallgatók között erdélyi testvérek is voltak, akik a határon túli magyar gyülekezetekben is igyekeztek valami hasonlóra. A szabadság szele lengette ezeket a rövidebb-hosszabb időn át működő kis lapokat. Voltak gyülekezetek, ahol a korábbi, háború előtti újságok éledhettek újjá, mint a Nap utcai *Sion Óre*, vagy az újpesti *Lant*, *Új Lant* néven. Fontosnak láttuk, hogy az országos lapok mellett a gyülekezeti lapok is megjelenjenek ott, ahol erre volt kapacitás. Úgy tartottuk, hogy az a gyülekezeti lap jó, amely fordított szerkesztésű, mint országos lapunk, a *Békehírnök*. Amíg a *Békehírnöknek* egész baptista közösségünket érintő kérdésekkel kell foglalkoznia, de helye van benne az egyes gyülekezetekről szóló híreknek is, addig a helyi gyülekezeti lap legyen gyülekezetcentrikus, de helye van benne a szűkebb és tágabb környezetünkben történt eseteknek, híreknek, információknak. Számos kis alakú, fénymásolással sokszorosított lap indult el városban és vidéken is. Elsőként 1990-ben az áldott emlékü *Győri Lajos* által szerkesztett *Vasárnapi Iskolai Híradó*. Néhány akkor elindult réteglap azóta is folyamatos, mint a Nap Utcai *Sion Óre*, az újpesti *Új Lant*, a debreceni *Mécses*, vagy a pécsi *Üzenet*.

A gyülekezeti lapok segítésére 1994-ben látott napvilágot a *Baptista Hírlevél*, amely közösségi és gyülekezeti híreket közölt, ökumenikus eseményekről és a nemzetközi keresztény világ híreiből igyekezett továbbítani a kisebb lapok szerkesztőinek. Ezt a lapszerkesztőkből megalakult *Jó Hír Munkaközösség* tagjai kezdték el, majd felkarolta egyházunk főtítkára is.

1996-ban az akkor megalakuló Baptista Szeretetszolgálat is lapot indított *Felebarát* címmel, és 1999-ben, egy éven át jelent meg a Budapesti Baptista Missziókerület lapja is a *Lelki Életünk*. 1998-ban szerkesztőváltás történt a Múlt, jelen, jövő baptista naptár élén. *Marosi Nagy Lajos* testvér vette át a szolgálatot dr. *Somogyi Barnabás* testvértől, az Irodalmi Bizottság akkori elnökétől. A *Békehírnök* felelős szerkesztőjét is keresték, 1998-tól *Nagy Imre*, majd 2000-tól *Kulcsár Tibor* volt az országos

lap szerkesztője. 2001-től a Sajtótanács *Háló Gyula* testvér javasolta a lap szerkesztőjének, akinek munkáját *Papp Szabolcs* tördelőszerkesztő segíti mind a mai napig. Változott a fejléc, változott a lap szerkesztési koncepciója is, amelyet nem egyszer a testvériség elvárásai igyekeztek korrigálni. Egy ideig működött a *Baptista Magazin*, amely megjelenésében, témáiban cikkeinek megformálásában bátran mondhatjuk, versenyképes volt a manapság kedvelt színes magazinokéval.

Megszűnését követően pedig az addig fekete-fehér *Békehírnök* színes újsággá vált. Lelkészi tájékoztatókat, a Szolgatársat hosszú éveken át *Lukács Tamás* lelkipásztor testvér szerkesztette, ma ifjú erővel *Sinka Csaba* lelkipásztor testvér végzi ezt a munkát. A magam részéről sajnálom, hogy nem jelenik meg nyomtatásban, csak online ez az értékes, tájékoztató és akár tudományos ismeretterjesztést is szolgáló periodikánk. (Kis példányszámban megjelenik nyomtatásban is. A szerk.)

Határon túli baptista lapok

Odaát is újraindult a *Szeretet*, az erdélyi baptisták hivatalos lapja és a *Kiss László* testvér által hamvaiból felébresztett *Üdv Üzenet*. Az erdélyi fiatalok lapja, a *Mustármag* az *Életjelhez* hasonlóan a baptista fiatalokhoz szól. A tengerentúli baptisták lapja, az *Evangéliumi Hírnök* megjelenése folyamatos volt, de egy időben *A Kürt* néven is megjelent az amerikai magyar baptisták lapja, később újra egyesült a két sajtótermék. Az *Evangéliumi Hírnök* impresszumában sokáig látható volt a két folyóirat fejléce.

Protestáns újságírás

A baptista sajtósok is bekapcsolódtak a 2004-ben megalakított Protestáns Újságírók Szövetségébe. Az immár tíz éve működő szervezet életében *Nagy Imre* rádióriporter mint az elnökségi tagja, *Marosi Nagy Lajos*, az ellenőrző bizottság elnökeként vesz részt a szervezet elnökségének munkájában, *Háló Gyula* az Etikai Bizottság tagjaként szolgál, A Prúsz kitüntetését a Rát Mátyás-díjat *Gerzsenyi Sándor* egykori *Békehírnök*-szerkesztő vehette át 2008-ban.

Hogy állunk ma a baptista sajtó területén?

Nos, kedves Testvéreim! Tulajdonképpen már itt is vagyunk a jelenben. Az Áhítat által megadott téma és lelkipásztorotok levele is a *Békehírnök* áldott szolgálatára irányítja figyelmünket. De kérdés, vajon tényleg áldott szolgálatot végez-e közösségünk lapja, a *Békehírnök*? Ki az aki azt mondaná, hogy nem? Mégis ha azt vizsgálom, hogy az egykor 5800 példányban megjelenő lap ma 2100 körül jön ki a nyomdából, és abból is jó néhány példány megmarad, több mint ahányat az archiválás szempontjából valóban meg kell őriznünk az utókor számára, akkor? *Háló Gyula* szerkesztő mondta el nemrég, hogy tulajdonképpen 1600 előfizetője van a lapnak. Évente 50-re tehető azoknak a száma, akik lemondják a lapot. Ennek hallatán újabb kérdések előtt állunk.

Mi lehet az indok? Jó ötlet a válaszára, hogy sokan inkább az interneten tájékozódnak. Valóban, amióta az elmúlt esztendőben új erőre kapott egyházunk honlapja, sok hírt előbb olvashatunk rajta, mint a kéthetes átfutással megjelenő hetilap hasábjain. De ez csak egy szűk éve igaz, amióta *Merényi Zoltán* lelkipásztor testvér szerkeszti a honlapot.

Mi tagadás, átalakulóban van az egész világ. Folyamatos átrendeződésnek vagyunk a tanúi. Gondoljuk csak végig a 21. század emberének szokásait. Ki olvas ma igazán? Nem csak a könyvek, az újságok borsos ára tartja vissza az embereket. Megváltoztak az olvasási szokásaink is. Az újságok cikkei egyre

Felebarát

A Baptista Szeretetszolgálat hírlvele

I. évfolyam I. szám • 1996. szeptember

Isten iránti hálával

kopogtat ajtódon a *Felebarát*, kedves Olvasó! Örömmel adja hírül, hogy az immár több mint fél esztendeje megalakult Baptista Szeretetszolgálat hírnökeként ezután időről időre tájékoztatási szeretne adni alapítványunk karitatív munkájáról.

A szeretetszolgálati munka baptista közösségünkben nem volt ismeretlen szolgálat eddig sem. 150 éves történelmünk folyamán gyülekezetünk és országos közösségünk is feladatának érezte az Úr Jézus parancsának betöltését a jótékonykodásban, a szeretetszolgálati munka végzésében.

Gyülekezeti jegyzőkönyvek, korabeli feljegyzések számolnak be arról, hogy a baptisták már a század elején támogatták a környezetükben élő szegényeket, az utcán esztangoló rongyos gyermekeket, és számukra testi és lelki segítyt nyújtottak. 1905-ben látva a nagy inséget, szeretetházat alapítottak Kiskörösn, később Hajdúbószorményben. Budán az árvaházban rászoruló gyermekekről gondoskodtak. A szeretetházi munka tovább folyik a két, időseket gondozó intézményben a szeretetszolgálati szaktitkár vezetésével. A Baptista Szeretetszolgálat alapításával egyházunk a jótékonykodás egy más területén, a karitatív szolgálatban kíván továbbépíteni. A Baptista Szeretetszolgálat

A Baptista Szeretetszolgálat nemcsak baptistákön kíván segíteni, hanem elsősorban a rászorulókon, ezért függetlenül az esetleges

Szcency Sándor velencei lelkipásztor, a Baptista Szeretetszolgálat elnöke, az épülő velencei imaház előtt. Rövid lelkipásztori szolgálata alatt immár kétszeresére nőtt a gyülekezet létszáma. 1994. óta épít az új imaházat, amely tetőszervezete most került fel az épületre. Lelkipásztori munkája során nagy hangsúlyt kap a karitatív testvérünk el sem tudja képzelni a lelki munkát. Szcency Sándor testvért 1995 novemberében választotta meg a Szövetségi Tanács a Baptista Szeretetszolgálati Alapítvány kuratóriumának elnökévé.

A *Felebarát* első száma (1996)

rövidebbek, mégis jelentősen csökken a példányszám. Sajnos, azt kell tapasztalnunk, hogy ez a megváltozott olvasási kedv kihat az egyházi sajtóra is. Lapunk, a *Békehírnök* egyre kisebb példányszámban talál gazdára. Leginkább csak az idősebb korosztályban. De jaj, ha így van ez a számunkra legfontosabb és legmagasabb rendű sajtótermékkel, a Bibliával is! Nem szeretném kérdésként feltenni, kik azok még közülünk, akik *Békehírnököt* olvasnak, és ki kíváncsi igazán egyházunk évkönyvére, a Kalendáriumra? Azt csak félve említem, hogy állunk a bibliaolvasással?

Fiatalok vannak előttem, azok, akik ha felszállnak a buszra, vonatra, metróra, első dolguk, hogy egy kis hallgatót dugnak a fülükbe. Fontos számukra a hallgatott zene, ritmusra dobog a lábuk, néha mozog vele az egész testük. *Megtelik vele a lelkük*. Ma sem vezett ki hát az emberből a vágy, hogy betöltekezzen valami neki kedvessel. Olyan valamivel, amiről úgy gondolja, gazdagabb lesz általa.

Lehetnek gondolataink (kifogásaink is) a kiadványaink tartalmát illetően, de egy biztos, van bennük annyi áldott üzenet (akár csak egy bemejtkező testvérünk bizonyágtételét olvasva) hogy megérjen számunkra hetenként 200 forintot. Ennyi egy lapszám ára manapság. A 224 oldalas baptista kalendárium ára 1250 Ft, laponként és évenként 5 Ft. Ugyanennyi az Áhítaté, de a kettő együtt még olcsóbb. Nem gondolnám, hogy bárki is emiatt nem tudja megvenni, vessük egybe ezt a Spar, a CBA, a Tesco áraival. A testünknek megadjuk, a lelkünknek miért nem?

Milyen jövője van a keresztyén sajtónak?

Ezt a kérdést tette fel kedves lelkipásztorotok. Azt gondolom, attól függ a baptista sajtó jövője, amennyire szükségét érezzük annak, hogy a naponkénti rohanás után akár tévzés helyett is olvassunk: Igét, igemagyarázatot, keresztyén könyveket, köztük a közel másfél évszázada elindult baptista sajtónk termékeit, támogatva ezzel saját lapkiadásunkat.